

Uchwała Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego

Nr 32/2019/2020

z dnia 9 czerwca 2020 r.

w sprawie poparcia wniosku o nadanie tytułu profesora dr hab. Dorocie Podgórskiej-Jachnik

Na podstawie art. 27 ust. 2 pkt 3) Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017, poz. 1789 z późn. zm.), w zw. z art. 179 ust. 2 i ust. 3 pkt 3) litera b) Ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018 poz. 1669)

Senat uchwała, co następuje:

§ 1

Nie popiera się wniosku o nadanie tytułu naukowego profesora dr hab. Dorocie Podgórskiej-Jachnik.

§ 2

1. W głosowaniu tajnym w sprawie poparcia wniosku o nadanie tytułu profesora dr hab. Dorocie Podgórskiej-Jachnik: na 25 osób uprawnionych do głosowania, obecne były 23 osoby, oddano 23 ważne głosy, głosów na TAK oddano 7, głosów na NIE oddano 12, wstrzymały się od głosu 4 osoby.
2. Uzasadnienie niepoparcia wniosku o nadanie tytułu naukowego profesora stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Zgodność z protokołem stwierdzam

*Przewodniczący Senatu UKW
Rektor*

mgr Iwona Staszewska-Chyła

prof. dr hab. Jacek Woźny

Uzasadnienie

Członkowie Senatu po zapoznaniu się z recenzjami w postępowaniu o nadanie tytułu naukowego dr hab. Dorocie Podgórskiej-Jachnik oraz ze stanowiskiem *Zespołu powołanego w postępowaniu o nadanie tytułu profesora dr hab. D. Podgórskiej-Jachnik* nie poparli wniosku o nadanie tytułu naukowego profesora dr. hab. Dorocie Podgórskiej-Jachnik uznając, iż Kandydatka nie spełnia wymogów Ustawy, w tym najważniejszego kryterium w postępowaniu kwalifikacyjnym, jakim jest znaczące wzbogacenie rozwoju dyscypliny.

Wskazana jako główne osiągnięcie naukowe Publikacja „**Praca socjalna z osobami z niepełnosprawnością i ich rodzinami**” (2014) – jest monografią stanowiącą część serii wydawniczej „*Nowa Praca Socjalna*”, powstałej w cyklu otwartych ogólnopolskich konkursów na innowacyjne publikacje z zakresu pracy socjalnej w latach 2013-2014 (na zlecenie Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej) nie może zostać uznana za monografię naukową mającą istotny wpływ na stan wiedzy w dyscyplinie.

Senatorowie Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego kierowali się przedstawionym podczas posiedzenia Senatu stanowiskiem Zespołu i argumentami przedstawionymi przez prof. dr hab. Ewę Filipiak Przewodniczącą Zespołu (zał.1) oraz wystąpieniem prof. dr hab. Amadeusza Krause (recenzenta, uczestniczącego w posiedzeniu Senatu on-line).

Prof. dr hab. Amadeusz Krause, zaznaczył, że zabiera głos w sprawie, gdyż w jego ocenie protokół sporządzony przez Zespół nie oddaje w pełni intencji recenzji którą sporządził, bo nie widzi w nim uzasadnienia dla jego negatywnej opinii. W ocenie prof. A. Krause protokół Zespołu jest nierzetelny.

Prof. dr hab. Amadeusz Krause podkreślił, iż jako jedyny pedagog specjalny w tym gronie recenzentów, odniesie się tylko do głównego osiągnięcia naukowego dr hab. Doroty Podgórskiej-Jachnik. Recenzent zwrócił uwagę członkom Senatu, iż główne ośrodki naukowe powinny decydować o nadaniu tytułu profesora, –nie kierując się liczbą cytowań, liczbą wypromowanych magistrantów (choć to ważne aspekty), ale sugerować się tym co wnosi Kandydat chcący uzyskać tytuł profesora do dyscypliny poprzez swoje główne dzieło, osiągnięcie naukowe.

Recenzent zwrócił uwagę na dwa argumenty dyskwalifikujące dorobek dr. hab. Doroty Podgórskiej-Jachnik.

Po pierwsze Kandydatka przedstawia jako swoje główne osiągnięcie naukowe, które łączy z dwoma pozostałymi monografiami z tego cyklu książkę, którą napisała w roku 2014, roku w którym uzyskała stopień doktora habilitowanego. Zatem Kandydatka w jednym roku uzyskała habilitację i przygotowała osiągnięcie życia, czyli profesurę. W ocenie prof. A. Krause, uzyskana habilitacja stanowi przedsięwzięcie samodzielności naukowej, a tworzeniu dzieła profesorskiego profesora, winny towarzyszyć poszukiwania badawcze, budowanie dorobku, a przygotowująca praca stanowić winna uwieńczenie tych badań. Prof. A. Krause jeszcze raz podkreślił, że wszystkie wskazane do oceny

przez Kandydatkę trzy prace z tego cyklu powstały w 2014 roku, a więc w roku uzyskania habilitacji. Kandydatka w jednym roku uzyskała habilitację i przygotowała główne dzieło do profesury. Zdaniem Recenzenta jest to fatalny prognostyk co do jakości tego dorobku i fatalny prognostyk rozwoju co w swojej recenzji dość dobrze ilustruje.

Prof. A. Krause przedstawił drugi dyskwalifikujący argument: Kandydatka pisze, że głównym celem, problemem (utożsamianym z problem głównym) jest pogłębianie wiedzy pracowników socjalnych na temat osób z niepełnosprawnością. Pracownik socjalny, który nie jest naukowcem, nie posiada wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej w takim stopniu, żeby można było zadawać skomplikowane pytania na wyższym poziomie pedagogiki specjalnej. Jest to transfer elementarnej wiedzy na poziomie studenta studiów pedagogiki. To transfer wiedzy adresowany do pracowników socjalnych. Recenzent nie ma o to pretensji do Kandydatki, bo taki był cykl. To nie są nawet podręczniki, a poradniki dla pracowników socjalnych. Czyli główne osiągnięcie naukowe Kandydatki jest poradnikiem dla pracowników opieki socjalnej, jak pracować z osobami z niepełnosprawnościami i ich rodzinami. Kandydatka dostosowała poziom wiedzy powyższych publikacji do odbiorcy, co jest naturalne. Pracownik socjalny nie posiada wiedzy, aby zajmować się refleksją naukową pedagogiki specjalnej. Jest to poziom kursowy poradnika dla pracowników socjalnych.

Prof. A. Krause oświadczył, że to te dwa argumenty, powiązane ze sobą, które dyskwalifikują dorobek Kandydatki. Nie powstało żadne dzieło, które wzbogacałoby pedagogikę specjalną lub w ogóle pedagogikę. Zdaniem prof. A. Krause budowanie tego dorobku, było dużym nieporozumieniem. W momencie habilitacji, powstał program w którym Autorka wzięła udział i napisała te trzy podręczniki i po sześciu latach postanowiła te podręczniki dla pracowników socjalnych przedłożyć jako główne osiągnięcie naukowe. W ocenie Recenzenta jest to bardzo duże nieporozumienie.

Prof. A. Krause zaznaczył, że zabrał głos w sprawie, gdyż w jego argumenty nie znalazły wystarczającego odzwierciedlenia w protokole Zespołu.

***